

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA
2010. szeptember 15., szerda

Tartalomjegyzék

162/2010. (IX. 15.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	22971
163/2010. (IX. 15.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	22974
164/2010. (IX. 15.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	22978
165/2010. (IX. 15.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	22980
166/2010. (IX. 15.) AB végzés	Az Alkotmánybíróság végzése	22981
167/2010. (IX. 15.) AB végzés	Az Alkotmánybíróság végzése	22982
80/2010. (IX. 15.) OGY határozat	A Közszolgálati Közalapítvány felállításáról	22984
81/2010. (IX. 15.) OGY határozat	A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjait jelölő eseti bizottság felállításáról	22988
82/2010. (IX. 15.) OGY határozat	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról	22989
83/2010. (IX. 15.) OGY határozat	Molnár Oszkár országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	22990
84/2010. (IX. 15.) OGY határozat	Meggyes Tamás országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	22990
85/2010. (IX. 15.) OGY határozat	Nyakó István országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	22990
86/2010. (IX. 15.) OGY határozat	Németh Szilárd István országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	22991
87/2010. (IX. 15.) OGY határozat	Németh Szilárd István országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	22991
88/2010. (IX. 15.) OGY határozat	Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	22991
89/2010. (IX. 15.) OGY határozat	Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	22992
90/2010. (IX. 15.) OGY határozat	Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	22992

Tartalomjegyzék

227/2010. (IX. 15.) KE határozat	Kitüntetés viselésének engedélyezéséről	22993
1194/2010. (IX. 15.) Korm. határozat	A magyar küldöttség részvételéről az ENSZ Közgyűlés 65. ülészakán	22993
1195/2010. (IX. 15.) Korm. határozat	A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság Alapító Okiratának elfogadásáról és módosításáról szóló egyes kormányhatározatok hatályon kívül helyezéséről	22996
1196/2010. (IX. 15.) Korm. határozat	A 2010. évi központi költségvetés általános tartalékának előirányzatából történő felhasználásról	22996
86/2010. (IX. 15.) ME határozat	Az egyes kétoldalú gazdasági együttműködési kormányközi bizottságok, valamint a tartományi szintű vegyesbizottságok magyar tagozati elnökeinek felmentéséről és kinevezéséről	22998
87/2010. (IX. 15.) ME határozat	A genetikai erőforrásokhoz való hozzáférésről és a hasznosításukból származó hasznok igazságos és méltányos megosztásáról szóló jegyzőkönyv létrehozására adott felhatalmazásról	23001

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 162/2010. (IX. 15.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazás aláírásgyűjtő ív mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogások tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 101/2007. (III. 26.) OVB határozatát megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 77. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményeknek meg nem felelő kifogásokat érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 101/2007. (III. 26.) OVB határozatával hitelesítette a Magyarok Világszövetsége által, országos népszavazás kezdeményezése céljából benyújtott aláírásgyűjtő ívet. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt: „Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással – kérelmére – magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi LXII. tv. 19. § szerinti »Magyar igazolvánnyal« vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?». Az OVB határozata a Magyar Közlöny 2007. évi 37. számában, 2007. március 29-én jelent meg.
2. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet benyújtani. A határozat ellen a jogszabályi határidőn belül öt kifogást nyújtottak be. Az Alkotmánybíróság a kifogásokat – azok tartalmi azonosságára tekintettel – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, többször módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü határozat (a továbbiakban: Ügyrend, ABK 2009, január, 3.) 28. § (1) bekezdése alapján egyesítette és egy eljárásban bírálta el.
- 2.1. Az egyik kifogás előterjesztője felvetette, hogy – imeretei szerint – a népszavazási kezdeményezés benyújtója nem is magyar állampolgár és nem is budapesti lakos. Kifogásolta, hogy a kezdeményezéssel a parlamenti pártok és a nem Magyarországon élő magyarok sem értenek egyet, valamint, hogy a népszavazás „a be nem heggedt sebeket” újra feltépné. Végezetül az ország gazdasági helyzetére hivatkozott, jelezve, hogy „nincs kb. ötmilliárd forint egy kétséges népszavazásra”.
- 2.2. A másik kifogás benyújtója szerint az OVB határozata több szempontból is alkotmányellenes, az az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe és 28/C. § (5) bekezdés b) pontjába ütközik. Egyrészt azért, mert nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettséget érint, az Európa Tanács keretében, 1997. november 6-án kelt, az állampolgárságról szóló Európai Egyezmény kihirdetéséről szóló 2002. évi III. törvény (a továbbiakban: Egyezmény) 5. (a diszkrimináció tilalma) és 9. (az állampolgárság visszaállítása) cikkeit. A kérdés ugyanis csak a „Magyar Igazolvánnyal” rendelkező személyekre vonatkozóan veti fel a magyar állampolgárság kedvezményes honosítással való megszerzésének lehetőségét, a „Magyar Igazolvány” megszerzésének lehetősége azonban a korábbi magyar állami területek nem mindegyikére terjed ki (pl. Ausztria), és a „Magyar Igazolványra” nem jogosultak „az állampolgárságukról önként lemondott személyek”, ez az önkéntesség azonban – álláspontja szerint – az 1920-at követő időszakban kétséges volt. Ezzel

szemben, mivel a „Magyar Igazolvány birtokosa a népszavazás sikere után magyar állampolgár lesz, ha kérelmezi”, így a kérdésben foglaltak eredményeként nem magyar nemzetiségű személyek is magyar állampolgársághoz jutnak. Kifejtette, hogy a kérdés nem is egyértelmű, ekként nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 10. § c) pontjában és a 13. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A népszavazás eredményeként a „megalkotandó törvény módjait meg lehet határozni úgy is, hogy senki nem lehet magyar állampolgár, vagy a Föld összes lakosa az lehet”, továbbá azért mert a „Magyar Igazolvány beszerzése már jelenleg is egy parttalan eljárás keretében történik”, melyre több példát is hozott. Álláspontja szerint „a magyar nyelvben használt fogalmak tartalma a törvényi korlátozások miatt nem esik egybe a nyelvtani fogalmakkal, és bizonyos, hogy a (...) választók a kérdés nyelvtani értelmezése esetén nem tudnának olyan választ adni, amelyből kiderülne a valódi szándékuk”.

- 2.3. A harmadik kifogás szerint „hazánk Alkotmánya tilt minden olyan kezdeményezést, amely a magyar nép egy részét szembeállítja a másikkal”, és erre hivatkozással kezdeményezte az OVB határozatának megsemmisítését.
- 2.4. A negyedik kifogás benyújtói szerint az Alkotmány és az Nsztv. „nem preferálják olyan népszavazási kérdés ismételt elfogadásának kötelezőségét, amelyben korábban már tényleges népszavazás volt”. Kifogásolták továbbá, hogy a népszavazási kérdés az Egyezmény 5. cikkébe ütközik, „mivel a kérdés a nemzetiségre (nemzeti hovatartozásra) mint egyetlen” állampolgárságot automatikusan keletkeztető feltételre vonatkozik. A kifogás benyújtói sérelmezték azt is, hogy a kérdés nem egyértelmű. Megítélésük szerint a „vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja” fordulatból kifolyólag az Országgyűlés a népszavazást követően az eredménytől függetlenül, szabadon határozhatná meg annak tartalmát. A „nem Magyarországon lakó” szövegezés álláspontjuk szerint nem is értelmezhető, mert ennek „a magyar jogalkotásban nincs jogi megfelelője” és a „szövegezésből nem derül ki, hogy a magát magyar nemzetiségűnek valló nem magyar állampolgár beutazással turistaként vagy más engedéllyel (Pl. munkavállalás, tanulás, gyógykezelés, családlátogatás stb.) tartózkodik-e Magyarországon”, végül „aggályos a népszavazási kérdés olyan megfogalmazása, amikor egy hatályban lévő törvény rendelkezésére történik utalás, mivel ezáltal korlátozódik (...) az Országgyűlés törvényalkotási joga”.
- 2.5. Az ötödik kifogás is arra hivatkozott, hogy a kérdés nem felel meg az egyértelműség követelményének, „mivel a választópolgár és az Országgyűlés számára nem egyértelmű a kérdésből, hogy az a kedvezményes honosítás mely feltételei alól kíván felmentést adni”. A törvényben megfogalmazott „négy feltétel közül a népszavazási kérdésben csak a lakóhely megléte szerepel, ezért nem egyértelmű, hogy a magyar nemzetiség igazolása esetén valamennyi feltételtől el kell-e tekinteni (...) így a választó nem tud a népszavazáson egyértelmű akaratot nyilvánítani, és az Országgyűlés (...) nem tudja majd, milyen jogalkotási kötelezettség terheli”.
3. Az Alkotmánybíróság az eljárása során észlelte, hogy az OVB az adott ügyben olyan kérdés aláírásgyűjtő ívét hitelesítette, melyben korábban, 2004. december 5-én már tartottak országos népszavazást. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a 94/2007. (XI. 22.) AB végzésével (a továbbiakban: AB végzés, ABH 2007, 1111.) 2008. június 15-éig felfüggesztette az eljárását, figyelemmel a 27/2007. (V. 17.) AB határozatban (ABH 2007, 343.) megállapított, az Nsztv. tekintetében fennálló, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességre. Ez utóbbi AB határozat szerint ugyanis alkotmányellenes helyzetet eredményezett, hogy az Országgyűlés nem szabályozta törvényben, ugyanabban a kérdésben mennyi időn belül lehet kitűzni újabb népszavazást. Az Alkotmánybíróság felhívta az Országgyűlést, hogy jogalkotási feladatának 2007. december 31-éig tegyen eleget. A 2007. december 26-án hatályba lépett, a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény, valamint az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény módosításáról szóló 2007. évi CLXXII. törvénnyel a jogalkotó a mulasztást pótolta, miszerint az eredményes ügydöntő népszavazással hozott döntés az Országgyűlésre a népszavazás megtartásától – ha a népszavazás törvényalkotási kötelezettséget keletkeztet, a törvény megalkotásától – számított három évig kötelező [Nsztv. 8. § (1) bekezdés]. Az AB végzésben meghatározott határidő eltelt, ezért az Alkotmánybíróság az eljárását folytatta.

II.

1. Az Alkotmány indítványokkal érintett rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„6. § (3) A Magyar Köztársaság felelősséget érez a határain kívül élő magyarok sorsáért, és előmozdítja a Magyarországgal való kapcsolatuk ápolását.”

„7. § (1) A Magyar Köztársaság jogrendszere elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, biztosítja továbbá a vállalt nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangját.”

„28/C. §

(...)

(5) Nem lehet országos népszavazást tartani:

(...)

b) hatályos nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségekről, illetve az e kötelezettségeket tartalmazó törvények tartalmáról,”

2. Az Nsztv. érintett rendelkezései:

„10. § Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha

a) a kérdés nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe,

b) a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani,

c) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,

d) ugyanazon tartalmú kérdésben három éven belül eredményes országos népszavazást tartottak,

e) az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló törvényben foglalt követelményeknek.

(...)

13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”

III. 1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság e hatáskörében eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el feladatát [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

Az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat során megállapította, hogy az Országgyűlés 2010. május 26-án elfogadta a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (a továbbiakban: Ápt.) módosításáról szóló 2010. évi XLIV. törvényt, amely 2010. augusztus 20-án hatályba lépett. Az Ápt. új 4. § (3) bekezdése értelmében kérelmére kedvezményesen honosítható az a nem magyar állampolgár, akinek felmenője magyar állampolgár volt vagy valószínűsíti magyarországi származását, és magyar nyelvtudását igazolja, feltéve, hogy a magyar jog szerint büntetlen előéletű és a kérelem elbírálásakor ellene magyar bíróság előtt büntetőeljárás nincs folyamatban, továbbá honosítása a Magyar Köztársaság közbiztonságát és nemzetbiztonságát nem sérti. E jogszabályi változásra tekintettel az Alkotmánybíróság a kifogások elbírálása előtt megvizsgálta, hogy az Ápt. módosítása befolyásolja-e a népszavazásra szánt kérdés megítélését.

Az Nsztv. 13. § (1) bekezdése kimondja, hogy a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. Az Alkotmánybíróság számos határozatában értelmezte a népszavazásra bocsátandó kérdéssel szemben támasztott egyértelműség követelményét. Ezen határozataiban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az egyértelműség követelményének mind a választópolgárok, mind a jogalkotó tekintetében érvényesülnie kell. A választópolgárokat illetően ez azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz pedig, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre igen-nel vagy nem-mel lehessen felelni (választópolgári egyértelműség). Az eredményes ügödöntő népszavazással hozott döntés az Országgyűlés hatáskörének – az Alkotmányban szabályozott – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes ügödöntő népszavazásból következő döntéseket meghozni. Ezért a kérdés egyértelműségének megállapításakor vizsgálni kell azt is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség) [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.].

Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította, hogy az Ápt. 4. § (3) bekezdése egy új, kedvezményes honosítási lehetőséget teremtett meg, amelynek feltételei részben megegyeznek a népszavazási kezdeményezésben megfogalmazott honosítási feltételekkel. Az Alkotmánybíróság szerint az új jogi szabályozási környezetben a népszavazásra bocsátott kérdés nem felel meg sem a választópolgári egyértelműség, sem a jogalkotói egyértelműség követelményének. A megváltozott rendelkezések ismeretében a választópolgárok ugyanis nem tudják megítélni, hogy milyen tartalmú jogalkotást támogatnak szavazataikkal, és az Országgyűlés sem tudja eldönteni, hogy a népszavazás eredménye alapján terheli-e még további jogalkotási kötelezettség vagy sem. Az Alkotmánybíróság ezért a kérdés egyértelműségének hiányára tekintettel a 101/2007. (III. 26.) OVB határozatot a Ve. 130. § (3) bekezdése alapján megsemmisítette és az OVB-t új eljárásra utasította [lásd: 130/2008. (XI. 3.) AB határozat, ABH 2008, 1052.; 82/2009. (VII. 15.) AB határozat, ABH 2009, 779, 788–789.].

Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az OVB határozatát a jogszabályi környezet jelentős megváltozása következményeként, a kérdés egyértelműségének hiányára tekintettel megsemmisítette és az OVB-t új eljárásra utasította, ezért az OVB határozatával szemben benyújtott kifogásokat a továbbiakban érdemben nem vizsgálta.

2. Az I. rész 2.1. és 2.3. pontjaiban ismertetett kifogások benyújtói az OVB határozattal szemben nem fogalmazták meg, hogy miért tartják jogszabálysértőnek és nem jelöltek meg azzal kapcsolatban konkrét jogsértést. A Ve. 77. § (2) bekezdése a) és b) pontja szerint a kifogásnak tartalmaznia kell a jogszabálysértés megjelölését és annak bizonyítékait. A Ve. 77. § (5) bekezdése szerint a kifogást érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha az elkésett, vagy nem tartalmazza a 77. § (2) bekezdés a)–b) pontjában foglaltakat [85/2008. (VI. 13.) AB végzés, ABH 2008, 1553, 1554.]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy e hivatkozott kifogások nem felelnek meg a törvényben előírt követelményeknek, ezért azokat érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. szeptember 14.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 404/H/2007.

Az Alkotmánybíróság 163/2010. (IX. 15.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldánya és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogások alapján – *dr. Bihari Mihály* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 418/2009. (X. 29.) OVB határozatát – a jelen határozatban foglalt indoklással – helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I.
1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 418/2009. (X. 29.) számú határozatában a magánszemélyek által országos népszavazási kezdeményezés tárgyában benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta az alábbi kérdésben: „[e]gyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy az Alkotmánybíróság elnökét az Országgyűlés 4 évre válassza?”
 2. Az OVB határozata indokolásában megállapította, hogy a kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében megfogalmazott egyértelműségi követelménynek, mert azt a látszatot kelti, mintha a jelenlegi szabályozás szerint is az Országgyűlés választaná meg az Alkotmánybíróság elnökét, holott az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 4. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság elnökét a tagok maguk közül választják meg. Az OVB továbbá megállapította, hogy a kérdés az Alkotmány módosítására irányul. A kérdésben az Országgyűlés választaná meg az Alkotmánybíróság elnökét, amit azért kellene az Alkotmányban szabályozni, mert a tagok megválasztásáról az alaptörvény 32/A. § (4) bekezdése rendelkezik.
 3. A kifogástevők kérik az OVB határozat megsemmisítését és az OVB új eljárásra való utasítását. Álláspontjuk szerint a kérdés nem megtévesztő. Az Nsztv. nem írja elő, hogy a kérdésben az adott jogi helyzetről a választópolgárokat tájékoztatni kellene. Kifejtik továbbá, hogy az Alkotmány IV. fejezete nem tesz említést az Alkotmánybíróság elnökéről, az Alkotmány 32/A. § (4) bekezdése kizárólag a testület tagjairól rendelkezik. A kérdés az Alkotmány módosítását nem érinti, az Alkotmány 32/A. § (6) bekezdése alapján megalkotott Abtv. 4. § (2) bekezdésének megváltoztatását célozza.
- II.
1. Az Alkotmány felhívott rendelkezése:
„28/C. § (5) Nem lehet országos népszavazást tartani:
(...)
d) az Országgyűlés hatáskörébe tartozó személyi és szervezetalakítási (-átalakítási, -megszüntetési) kérdésekről.”
 2. Az Abtv. szerint:
„4. (2) Az Alkotmánybíróság a tagjai közül három évre megválasztja az elnökét és helyettes elnökét, akik e tisztségre újraválaszthatók. Az újraválasztás nem érinti az Alkotmánybíróság tagjának megbízási idejét.”
 3. Az Nsztv. vonatkozó rendelkezése:
„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”
 4. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) alkalmazott szabályai:
„77. § (2) A kifogásnak tartalmaznia kell
a) a jogszabálysértés megjelölését,
b) a jogszabálysértés bizonyítékait,
(...)
(5) Ha a kifogás elkésett, vagy nem tartalmazza a (2) bekezdés a)–c) pontjában foglaltakat, a kifogást érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani. Ha a kifogás áttételére kerül sor, a kifogás határidőben történt benyújtásának vizsgálatakor azt az időpontot kell figyelembe venni, amikor az első választási bizottsághoz beérkezett.”
„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.
(...)
(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”
- III.
- A kifogás nem megalapozott.
1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve.-ben és az Nsztv.-ben foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342,

344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. Az Alkotmánybíróság előzetesen megvizsgálta, hogy a jelen ügyben előterjesztett kifogások megfelelnek-e a törvényi feltételeknek. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kifogásokat, miután a támadott OVB határozat a Magyar Közlöny 2009. évi 152. számában 2009. október 29-én jelent meg, a törvényes határidőn belül [Ve. 130. § (1) bekezdés], és a kifogásra előírt tartalmi követelményeknek [Ve. 77. § (2) bekezdés] megfelelően, 2009. november 10-én nyújtották be. Ebből következően a kifogás érdemi elbírálásra alkalmas.
3. Az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés d) pontja szerint nem tartható országos népszavazás az Országgyűlés hatáskörébe tartozó személyi és szervezetalakítási (-átalakítási, -megszüntetési) kérdésekről. Az Alkotmánybíróság több határozata értelmezte az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés d) pontját.

A 25/2004. (VII. 7.) AB határozat megállapította: az Alkotmány szabálya szerint már nem csak személyi kérdésekben való döntésekről nem lehet országos népszavazást tartani, hanem az Országgyűlés hatáskörébe tartozó szervezetalakítási (szervezet-átalakítási, szervezetmegszüntetési) kérdésekről sem. Olyan következtetésre nem lehet jutni az Alkotmány szövege alapján, hogy a tilalom csupán valamely szerv belső szervezetének átalakítását érintő kérdésre vonatkozik. Az Alkotmány szervezetalakítás alatt nem csupán valamely szerv belső szervezetének megállapítását érti, hanem a szerv létrehozását vagy átalakítását is. (ABH 2004, 381, 384.)

A népszavazási kérdés alapján a választópolgároknak egy olyan értelmű törvény meghozataláról kell állást foglalniuk, amely megváltoztatná az Alkotmánybíróság elnökének megválasztására vonatkozó jelenlegi szabályokat. A kérdésre adott válasz nem jelenti valamely szerv létrehozását, átalakítását, vagy megszüntetését, a népszavazás eredményessége az adott testület vezetőjének megválasztására vonatkozó, hatályos jogi rend megváltoztatását eredményezheti. A tisztség betöltésének módjára vonatkozóan annak az Országgyűlés általi meghatározása mindenképp szervezeti döntésnek tekintendő. A népszavazást illető alkotmányi tilalom következképp nem pusztán a konkrét személyi döntésre, hanem a döntés módját (szintjét) meghatározó törvényi rendelkezésre is vonatkozik.

Az Alkotmánybíróság megállapítja tehát, hogy a törvényen alapuló államszervezeti döntések, így az Alkotmánybíróság elnöke megválasztásának rendjére vonatkozó törvényi szabályozás is az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés d) pontjának hatálya alá tartozó kérdések, így ezek népszavazás tárgyát nem képezhetik (ezzel összhangban lásd a 9/2010. (I. 28.) AB határozatot; ABK 2010. január, 32, 34.).

A fentiekben kifejtett indokok alapján az Alkotmánybíróság helybenhagyta a 418/2009. (X. 29.) OVB határozatot.

Az Alkotmánybíróság e határozatának közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. szeptember 13.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1187/H/2009.

Dr. Bihari Mihály alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet az Alkotmánybíróság azon határozatának sem a rendelkező részével, sem az indokolásával, amely helybenhagyja az Országos Választási Bizottság 418/2009. (X. 29.) OVB határozatában (a továbbiakban: OVBh.) foglalt, az országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő íve hitelesítésének megtagadását. Álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak az OVBh.-t meg kellett volna semmisítenie és az OVB-t új eljárásra kellett volna utasítania.

1. Az OVB-hez hitelesítésre benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldányán a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés alkotson törvényt arról, hogy az Alkotmánybíróság elnökét az Országgyűlés 4 évre válassza?” Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta azért, mert „a kérdés nem egyértelmű, mert azt a látszatot kelti, mintha a jelenlegi szabályozás értelmében az Országgyűlés választaná meg az Alkotmánybíróság elnökét, holott ... az Alkotmánybíróság tagjai maguk közül választanak elnököt.”

Az Alkotmánybíróság többségi határozata nem az OVB indokolását fogadta el, hanem a hitelesítést megtagadó OVB határozatot azért hagyta jóvá, mert a „kérdésre adott válasz nem jelenti valamely szerv létrehozását, átalakítását, vagy megszüntetését, a népszavazás eredményessége az adott testület vezetőjének megválasztására vonatkozó, hatályos jogi rend megváltoztatását eredményezheti. A tisztség betöltésének módjára vonatkozóan annak az Országgyűlés általi meghatározása mindenképpen szervezeti döntésnek tekintendő. A népszavazást illető alkotmányi tilalom következképp nem pusztán a konkrét személyi döntésre, hanem a döntés módját (szintjét) meghatározó törvényi rendelkezésre is vonatkozik.

Az Alkotmánybíróság megállapítja tehát, hogy a törvényen alapuló államszervezeti döntések, így az az Alkotmánybíróság elnöke megválasztásának rendjére vonatkozó törvényi szabályozás is az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés d) pontjának hatálya alá tartozó kérdések, így ezek népszavazás tárgyát nem képezhetik.”

2. Az Alkotmánybíróság gyakorlata során több határozatában értelmezte az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében a népszavazásra bocsátandó kérdéssel szemben támasztott egyértelműség követelményét. Az egyértelműség követelménye alapján a népszavazásra szánt kérdésnek a választópolgár számára egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie, amelyhez az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre igen-nel vagy nem-mel lehessen felelni (választópolgári egyértelműség). Az eredményes népszavazással hozott döntés az Országgyűlésnek az Alkotmány 19. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt jogkörének – Alkotmányban szabályozott – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. Ezért a kérdés egyértelműségének megállapításakor az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kell azt is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – az akkor hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség) [lásd pl. 51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.].

Az Alkotmánybíróság az 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megállapította: „Önmagában az, hogy az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdés több tagmondatból áll, nem sérti az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. Ha azonban a kérdés több olyan alkérdésből áll, amelyek ellentmondanak egymásnak, amelyek egymáshoz való viszonya nem egyértelmű vagy amelyek nem következnek egymásból, illetve amelyek tartalmilag egymáshoz nem kapcsolódnak, nemcsak az Nsztv. 13. § (1) bekezdése sérül, hanem csorbul az Alkotmány 2. § (2) bekezdésén alapuló népszavazáshoz való jog is. Minthogy a több, egymásnak ellentmondó vagy egymásból nem következő, illetve tartalmát tekintve egymástól eltérő alkérdést tartalmazó kérdés a szavazólapon is egy kérdésként jelenik meg, a közvetlen politikai részvétel joga nemcsak az ajánlási joggal összefüggésben, hanem a szavazáskor is csorbul” [52/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 399, 405.].

Álláspontom szerint a népszavazásra feltenni szándékozott kérdés teljesen egyértelmű: a kezdeményezők törvényben meg akarják változtatni az Alkotmánybíróság elnöke választásának módját, mégpedig úgy, hogy az eredményes népszavazás során hozott döntés következményeként az Alkotmánybíróság elnökét – a korábbi szabályozástól eltérően – az Országgyűlés és ne az Alkotmánybíróság testülete válassza, a korábbi három év helyett négy év időtartamra. A népszavazásra szánt kérdés nem kelti azt a látszatot, hogy az Alkotmánybíróság elnökét jelenleg is az Országgyűlés választja. Bár a kérdés két eldöntendő elemet tartalmaz, de a két elem tartalmilag szorosan kapcsolódik egymáshoz, a kérdést hitelesíteni szándékozók a két összefüggő kérdésben kérik a választópolgárok döntését. A választópolgárok oldaláról egyértelműen eldönthető, hogy az ily módon összetett kérdés mindkét elemét támogatják-e, és így „igen”-nel voksolnak a népszavazáson, vagy valamelyik elemével nem értenek egyet és így a kérdés egészét sem támogatják. Az Országgyűlés számára is egyértelmű, hogy a sikeres népszavazás esetén milyen tartalmú törvényt kell alkotnia: mely szerv (az Országgyűlés) és mennyi időre (4 évre) válassza meg az Alkotmánybíróság elnökét.

A fentiek alapján nem értek egyet az OVB-nek az Nsztv. 13. § (1) bekezdésére alapított hitelesítést megtagadó határozatával.

3. Nem értek egyet az Alkotmánybíróság határozatával sem, amely bár az OVB indokolásától eltérő indokok alapján, de helybenhagyja az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadó OVBh.-t. Az Alkotmánybíróság döntését azzal indokolja, hogy az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésének d) pontjában meghatározott népszavazási tilalom miatt nem lehet országos népszavazást tartani az Országgyűlés hatáskörébe tartozó személyi és szervezetalakítási (-átalakítási, -megszüntetési) kérdésekről.

A határozat maga is kifejezésre juttatja, hogy a „kérdésre adott válasz nem jelenti valamely szerv létrehozását, átalakítását, vagy megszüntetését, a népszavazás eredményessége az adott testület vezetőjének megválasztására vonatkozó, hatályos jogi rend megváltoztatását eredményezheti.” Egyetértek az indokolásnak ezzel a megállapításával; álláspontom szerint azonban a vezető megválasztása módjának megváltoztatása nem jelenti egyúttal a szervezet átalakítását is. A határozat indokolása oly mértékben kiterjeszti az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés d) pontjában foglalt tilalmat, hogy az már túlmutat a tilalmazott tárgykörön. A népszavazás irányulhat jogszabály megváltoztatására (jelen esetben az Alkotmánybíróság elnöke megválasztására vonatkozó eljárás megváltoztatására), új jogszabály megalkotására vagy valamely jogszabály hatályon kívül helyezésére egyaránt. Megítélésem szerint pusztán az Alkotmánybíróság elnökének Országgyűlés általi, 4 évre történő megválasztása nem jelent szervezetalakítást, ezért a népszavazásra szánt kérdést hitelesíteni kellett volna.

4. Mindezek alapján álláspontom szerint az OVB 418/2009. (X. 29.) határozatában, illetve a többségi határozatban kifejtett indokok alapján nem kerülhetett volna sor az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadására, ezért az Alkotmánybíróságnak az OVBh.-t meg kellett volna semmisítenie és az OVB-t új eljárásra kellett volna utasítania.

Budapest, 2010. szeptember 13.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 164/2010. (IX. 15.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 437/2009. (XI. 20.) OVB határozatát helybenhagyja. Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

1. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 437/2009. (XI. 20.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen.

A kifogástevők 2009. október 21-én országos népszavazás kezdeményezésére irányulóan aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be, amelyen az alábbi kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkotson arról, hogy a 2009. december 31-e előtt az Alkotmánybíróság által hozott olyan határozatokat és végzéseket, amelyekben az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasította vagy az eljárását – az indítvány visszavonása

kivételével – megszüntette az Országgyűlés nyilvánítsa semmissé, és a törvényben rendelje el ezekben az ügyekben az érdemi határozat meghozatalát?”

Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta. Az OVBh. indoklása megállapította, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében elismert jogállamiság szerves részét képező jogbiztonság elvébe ütközik. „Egy eredményes népszavazás útján hozott döntés a jogállamiságot sértő, súlyosan alkotmányellenes helyzetet és jogbizonytalanságot idézne elő azzal, hogy az Országgyűlés utólag semmissé nyilvánítaná az Alkotmánybíróság egyes döntéseit.” Az OVB megítélése szerint a kezdeményezés érinti a fenti alkotmányos rendelkezésből is levezethető hatalommegosztás elvét is. „A kérdésben tartott eredményes népszavazás olyan törvényhozási kötelezettséget róna az Országgyűlésre, mely eltolná a hatalmi ágak közötti egyensúlyt az Alkotmánybíróság és az Országgyűlés viszonylatában, és a törvényhozó hatalom rendelkezési jogkörét vezetné be az Alkotmánybíróság felett.” Mivel az OVB és az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alkotmány módosítására csak az Alkotmány 24. § (3) bekezdésében foglalt eljárási rendben kerülhet sor, a népszavazás még közvetett módon sem vonhatja el az Országgyűlés alkotmányozó hatáskörét, ezért az OVB úgy határozott, hogy a kérdésben nem tartható népszavazás.

A kifogástevők álláspontja szerint a kezdeményezés megfelel a jogszabályoknak, az aláírásgyűjtő ív hitelesíthető, ezért az OVBh. indoklása nem helytálló. Indokolásuk szerint a kérdés nem sérti a jogállamiság és a hatalommegosztás elvét, és nem tartozik az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésében felsorolt, tilalmazott tárgykörök közé. Ezért a kifogástevők kezdeményezték az OVBh. megsemmisítését és az OVB kötelezését új eljárás lefolytatására.

2. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróságnak a kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás. Ennek során az Alkotmánybíróság – alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban – a beérkezett kifogás keretei között azt vizsgálja, hogy az aláírásgyűjtő ív és a népszavazásra szánt kérdés megfelel-e a jogszabályi feltételeknek, és hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.

Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt indoklással egyetértve a kifogást nem találta megalapozottnak. Ezért a 437/2009. (XI. 20.) OVB határozatot az abban foglalt indok helyességére tekintettel, azonos indok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. szeptember 13.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1296/H/2009.

Az Alkotmánybíróság 165/2010. (IX. 15.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 284/2010. (IV. 9.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

1. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 441/2009. (XI. 20.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen.
Beadványozók 2010. március 25-én országos népszavazás kezdeményezésére irányulóan aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be, amelyen az alábbi kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés alkotson törvényt arról, hogy az országgyűlési képviselőjelölt mentelmi jogának felfüggesztése ne tartozzon az Országos Választási Bizottság hatáskörébe, hanem a mentelmi jog felfüggesztéséről a köztársasági elnök döntsön?”
Az OVB eljárása során megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formai, valamint a népszavazásra feltenni kívánt kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, ezért hitelesítésének nincs akadálya.
2. A törvényes határidőn belül kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az OVBh.-val szemben. A kifogástevő álláspontja szerint a népszavazási kezdeményezés ebben a kérdésben „nem a népszavazás alkotmányos intézményének rendeltetésszerű joggyakorlása”. A kifogástevő hivatkozott az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény preambuluma, amely szerint a népszavazás rendeltetése az „ország sorsát érintő legfontosabb ügyek eldöntésében” való közvetlen részvétel. Ezzel szemben – a kifogástevő álláspontja szerint – az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés nem tartozik az ilyen ügyek közé. Ezért a kifogástevő – a Ve. 3. § d) pontjában foglalt rendeltetésszerű joggyakorlás elvére hivatkozva – kezdeményezte az OVBh. megsemmisítését és az OVB kötelezését új eljárás lefolytatására.
3. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróságnak a kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás. Ennek során az Alkotmánybíróság – alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban – a beérkezett kifogás keretei között azt vizsgálja, hogy az aláírásgyűjtő ív és a népszavazásra szánt kérdés megfelel-e a jogszabályi feltételeknek, és hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.
Az Alkotmánybíróság a kifogást nem találta megalapozottnak. Ezért a 284/2010. (IV. 9.) OVB határozatot – az abban kifejtett indokok alapján – az Alkotmánybíróság helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. szeptember 14.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 738/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 166/2010. (IX. 15.) AB végzése

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 334/2010. (IV. 23.) OVB határozata ellen benyújtott kifogást érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 334/2010. (IV. 23.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen.

A kifogástevő 2010. március 30-án országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be, amelyen az alábbi kérdés szerepelt: „Egyetért-e Ön azzal, hogy az Alkotmánybíróságnak a hozzá érkező beadványokról 30 napon belül, soron kívüli eljárásban 15 napon belül kötelező legyen határozatot hozni?”

Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta. Az OVBh. indokolása megállapította, hogy a kezdeményezés az Alkotmánybíróság Alkotmányban meghatározott alapvető feladatát, rendeltetését kívánja megváltoztatni. Ezért a kérdésben tartott eredményes népszavazás a jogalkotóra olyan törvényalkotási kötelezettséget róna, melynek keretében az Alkotmány módosítása válna szükségessé. Továbbá az OVBh. indokolása szerint kezdeményezés – az abban foglalt határidők miatt – lehetetlenre irányul.

A hitelesítési eljárás kezdeményezője – törvényes határidőn belül – kifogást nyújtott be az OVBh. ellen, amelyben nem indokolta meg, hogy miért tartja az OVB döntését jogszabálysértőnek, nem jelölt meg azzal kapcsolatban konkrét jogsértést sem.

A Ve. 77. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerint az OVB határozata ellen előterjesztett kifogásnak tartalmaznia kell a jogszabálysértés megjelölését és annak bizonyítékait. A Ve. 77. § (5) bekezdése alapján a kifogást érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha az elkésztett, vagy nem tartalmazza a 77. § (2) bekezdés a)–b) pontjában foglaltakat. [85/2008. (VI. 13.) AB végzés, ABH 2008, 1553, 1554.; 13/2009. (II. 13.) AB végzés, ABH 2009, 1307–1308.] Mivel a kifogás nem tartalmaz indokolást és a jogszabálysértés megjelölését, ezért az nem bírálható el érdemben.

Az Alkotmánybíróság a tartalmi feltételeknek meg nem felelő kifogást az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 22. § (2) bekezdése, valamint a Ve. 116. §-ában és 77. § (5) bekezdésében foglaltak alapján érdemi vizsgálat nélkül visszautasította. A kifogás érdemi vizsgálat nélküli visszautasítása következtében az OVBh. változatlanul hatályban marad.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. szeptember 14.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 724/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 167/2010. (IX. 15.) AB végzése

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népi kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 343/2010. (IV. 23.) OVB határozata ellen benyújtott kifogást érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 343/2010. (IV. 23.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen.

A kifogástevő 2010. március 30-án országos népi kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be, amelyen az alábbi kérdés szerepelt: „Egyetért-e Ön azzal, hogy Sólyom László 2005-ben történt köztársasági elnökké választása nem az Alkotmányban meghatározott titkos szavazással történt, ezért minden, a 2005–2010. közti elnöki megbízatása alatt elnöki jogkörben hozott intézkedése semmis?”

Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta. Az OVBh. indokolása megállapította, hogy a kérdés megfogalmazása nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 17. §-ában foglalt követelménynek, mely szerint a népi kezdeményezésnek pontosan és egyértelműen tartalmaznia kell a megtárgyalásra javasolt kérdést. Az OVB álláspontja szerint a kezdeményezés konkrét törvényalkotási feladatokat határoz meg a jogalkotó számára, mely azonban ellentétes a népi kezdeményezésnek az Alkotmányban meghatározott azon szerepével, mely szerint az Országgyűlésnek a kezdeményezést napirendjére kell tűzni és meg kell tárgyalnia azt.

A hitelesítési eljárás kezdeményezője – törvényes határidőn belül – kifogást nyújtott be az OVBh. ellen, amelyben nem indokolta meg, hogy miért tartja az OVB döntését jogszabálysértőnek, nem jelölt meg azzal kapcsolatban konkrét jogsértést sem.

A Ve. 77. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerint az OVB határozata ellen előterjesztett kifogásnak tartalmaznia kell a jogszabálysértés megjelölését és annak bizonyítékait. A Ve. 77. § (5) bekezdése alapján a kifogást érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha az elkésett, vagy nem tartalmazza a 77. § (2) bekezdés a)–b) pontjában foglaltakat. [85/2008. (VI. 13.) AB végzés, ABH 2008, 1553, 1554.; 13/2009. (II. 13.) AB végzés, ABH 2009, 1307–1308.] Mivel a kifogás nem tartalmaz indokolást és a jogszabálysértés megjelölését, ezért az nem bírálható el érdemben.

Az Alkotmánybíróság a tartalmi feltételeknek meg nem felelő kifogást az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 22. § (2) bekezdése, valamint a Ve. 116. §-ában és 77. § (5) bekezdésében foglaltak alapján érdemi vizsgálat nélkül visszautasította. A kifogás érdemi vizsgálat nélküli visszautasítása következtében az OVBh. változatlanul hatályban marad.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. szeptember 14.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 732/H/2010.

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 80/2010. (IX. 15.) OGY határozata a Közzolgálati Közalapítvány felállításáról*

1. Az Országgyűlés a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 149/B. §-a alapján, illetőleg a nemzeti hírugynökségről szóló 1996. évi CXXVII. törvény 36/A. §-a alapján, a Magyar Televízió Közalapítvány átalakításával, illetve Alapító Okiratának módosításával létrehozza a Közzolgálati Közalapítványt.
2. A Közzolgálati Közalapítvány új Alapító Okiratát e határozat melléklete tartalmazza.
3. A Magyar Rádió Közalapítvány, a Hungária Televízió Közalapítvány és a Magyar Távirati Iroda Tulajdonosi Tanácsadó Testülete a Közzolgálati Közalapítvány létrejöttével megszűnik.
4. A Közzolgálati Közalapítvány a Magyar Televízió Közalapítvány, a Magyar Rádió Közalapítvány és a Hungária Televízió Közalapítvány, illetve a Magyar Távirati Iroda Tulajdonosi Tanácsadó Testületének jogutódja.
5. A megszűnő közalapítványok – a Magyar Rádió Közalapítvány, a Hungária Televízió Közalapítvány – és a Magyar Távirati Iroda Tulajdonosi Tanácsadó Testülete feladatait és teljes vagyonát, ideértve a megszűnő közalapítványok tulajdonában levő részvénytársaságokat – a Magyar Rádió Zrt.-t és a Duna Televízió Zrt.-t – a kuratórium tagjainak és elnökének megválasztását, illetve kijelölését követően a Közzolgálati Közalapítvány veszi át, a Magyar Televízió Közalapítvány feladatainak és vagyonának megtartása mellett. A Magyar Televízió Zrt. az átalakuló Közzolgálati Közalapítvány tulajdonában marad.
6. Az Országgyűlés felhatalmazza az Országgyűlés főtítkárát, hogy a Közzolgálati Közalapítvány bírósági nyilvántartásban szereplő adatainak módosítására irányuló eljárásban az Alapítót képviselje. Az Országgyűlés felhatalmazza az Országgyűlés főtítkárát, hogy az Alapító Okiratot egészítse ki a Kuratórium elnökének és tagjainak az adatait tartalmazó melléklettel. A közalapítvány átalakítását e határozat elfogadását, valamint a Kuratórium elnökének és tagjainak kijelölését, illetve megválasztását követően haladéktalanul kezdeményezni kell.
7. A Magyar Rádió, a Magyar Televízió, a Duna Televízió és a Magyar Távirati Iroda zártkörűen működő egyszemélyes részvénytársaságok nonprofit részvénytársaságokká alakulnak. Az átalakítást a Közzolgálati Közalapítványnak az 1996. évi I. törvény alapján felálló Kuratóriuma kezdeményezi a cégbíróságnál a megalakulását követő egy héten belül.
8. Ezen országgyűlési határozat végrehajtásához szükséges közgyűlési döntéseket a Közzolgálati Közalapítvány Kuratóriuma jogosult és köteles meghozni.
9. Ezen határozat közzétételének napján lép hatályba.
10. E határozat hatálybalépésével egyidejűleg a Magyar Rádió Közalapítvány létrehozásáról szóló 17/1996. (III. 8.) OGY határozat és melléklete, a Hungária Televízió Közalapítvány létrehozásáról szóló 19/1996. (III. 8.) OGY határozat és melléklete, a Magyar Távirati Iroda létrehozásáról szóló 70/1997. (VII. 15.) OGY határozat 3–11. pontjai, valamint a Magyar Televízió Közalapítvány létrehozásáról szóló 18/1996. (III. 8.) OGY határozat mellékletében foglalt Alapító Okirat, illetőleg e három közalapítvány kuratóriumi elnökségi és a Magyar Távirati Iroda Zrt. Tulajdonosi Tanácsadó Testülete tagjainak megválasztására vonatkozó országgyűlési határozatok hatályukat veszítik.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Erdős Norbert s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

*Melléklet a 80/2010. (IX. 15.) OGY határozathoz***Alapító Okirat**

Az Országgyűlés a Magyar Televízió Közalapítvány átalakításával határozatlan időre
KÖZALAPÍTVÁNY

létrehozását határozta el, a következő feltételek szerint:

1. *A közalapítvány neve*
Közszolgálati Közalapítvány.
2. *A közalapítvány székhelye*
1088 Budapest, Bródy Sándor utca 5–7.
3. *A közalapítvány célja*
 - 3.1. A rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvényben és a nemzeti hírugynökségről szóló 1996. évi CXXVII. törvényben foglaltak szerint a szabad és független közszolgálati médiaszolgáltatás, a szólás- és sajtószabadság, a tájékoztatás függetlensége, kiegyensúlyozottsága és tárgyilagossága, a tájékozódás szabadsága, a tájékoztatáshoz való jog, valamint az egyetemes és nemzeti kultúra támogatása, a vélemények és a kultúra sokszínűségének érvényre juttatása érdekében az Alkotmány 61. §-ával összhangban a Magyar Televízió, a Magyar Rádió, a Duna Televízió és a Magyar Távirati Iroda, mint közszolgálati médiaszolgáltatók, illetve nemzeti hírugynökség függetlenségének, s ezzel egyidejűleg társadalmi felügyeletének biztosítása.
 - 3.2. E cél érdekében a Magyar Televízió nonprofit Zrt., a Magyar Rádió nonprofit Zrt., a Duna Televízió nonprofit Zrt., valamint a Magyar Távirati Iroda nonprofit Zrt. (a továbbiakban összefoglalóan: közszolgálati médiaszolgáltatók) a közalapítvány tulajdonába kerülnek.
 - 3.3. A közalapítvány alapvető feladata, hogy a közszolgálati médiaszolgáltatók tulajdonosaként gondoskodjék a közszolgálati műsorszolgáltatás fenti törvényekben meghatározott követelményeinek érvényesüléséről.
 - 3.4. A közalapítvány gyakorolja a részvénytársaságok vonatkozásában a gazdasági társaságokról szóló törvényben meghatározott alapítói, illetve részvényesi jogokat.
 - 3.5. Nem jogosult azonban:
 - a) megváltoztatni a közszolgálati médiaszolgáltatók alapvető tevékenységi körét,
 - b) a közszolgálati médiaszolgáltatókat megszüntetni, egyesíteni, szétválasztani, vagy más szervezeti formába átalakítani, továbbá az Zrt.-k részvényeit elidegeníteni,
 - c) a közszolgálati médiaszolgáltatóktól vagyont vagy nyereséget (osztalékot) elvonni,
 - d) a közszolgálati médiaszolgáltatók műsorszerkezetét, továbbá műsorainak, illetve műsorszámainak tartalmát meghatározni,
 - e) a közszolgálati médiaszolgáltatók vezérigazgatóinak az általuk gyakorolt munkáltatói jogkörökre nézve utasítást adni,
 - f) olyan kérdésben dönteni, amely a fenti törvények alapján más szerv vagy a közszolgálati médiaszolgáltatók vezérigazgatóinak hatáskörébe tartozik,
 - g) a közalapítvány nem bővítheti a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvényben és a nemzeti hírugynökségről szóló 1996. évi CXXVII. törvényben foglaltak szerint meghatározott hatásköreit, még a gazdasági társaságokról szóló törvényben meghatározott – de az említett törvényekben nem szereplő – alapítói jogkörökkel sem.
4. *A közalapítvány vagyona*
 - 4.1. A közalapítvány vagyonát képezi a Magyar Televízió Közalapítvány, a Magyar Rádió Közalapítvány, a Hungária Televízió Közalapítvány, illetve a Magyar Távirati Iroda Tulajdonosi Tanácsadó Testületének a Magyar Televízió Közalapítvány Közszolgálati Közalapítvánnyá történő átalakulásakor meglévő teljes vagyona.
 - 4.2. A közalapítvány bevételeit képezik:
 - a) az üzemben tartási díjbevételek az 1996. évi I. törvényben megállapított hányada,
 - b) a műsorszolgáltatási díjbevételek az 1996. évi I. törvényben megállapított hányada,
 - c) a közalapítvány vagyonának hozadéka,

- d) a közalapítvány által kezelt vagyon hasznosításából származó bevétel,
 e) az egyéb alapítványi célú bevételek (állami költségvetési támogatás, céltámogatás, alapítványi befizetések).
- 4.3. A közalapítvány a működési költségeit az üzemben tartási díjnak törvényben szabályozott mértékű részéből fedezi.
- 4.4. A közalapítvány törzsvagyonába kerül a közszolgálati médiaszolgáltatók teljes vagyona (ingók és ingatlanok, valamint vagyoni értékű jogok), illetve a zártkörű részvénytársaságok részvényei.
- 4.5. A közalapítvány üzletszerű gazdasági tevékenységet nem végezhet, a közszolgálati médiaszolgáltatókon kívül más gazdasági társaságot nem alapíthat, gazdasági társaságban részesedést nem szerezhet, alapítványt nem létesíthet.
- 4.6. A közalapítvány a működési költségeit az üzemben tartási díjnak az 1996. évi I. törvény szerint öt megillető hányadából, illetve az Alapító által megállapított külön támogatásból fedezi. A működési előirányzatból elért megtakarítást a közszolgálati médiaszolgáltatók támogatására köteles fordítani.
- 4.7. A közalapítvány bevételei között megjelenő
- sugárzási díj költségvetési átvállalása,
 - az üzemben tartási díj közszolgálati médiaszolgáltatókra eső összege, valamint
 - egyébként a közszolgálati médiaszolgáltatók részére megállapított külön költségvetési vagy egyéb támogatás,
 - a korábbi MTV2 műsorszolgáltatási jogosultságáért járó műsorszolgáltatási díjbevételek címén befolyt bevételeket a közalapítvány
 - az a) pont esetében a közszolgálati médiaszolgáltatót terhelő fizetési kötelezettség esedékességekor,
 - a b)–d) pont esetében a folyósítást követően haladéktalanul
 köteles a közszolgálati médiaszolgáltatók rendelkezésére bocsátani.
- 4.8. A közalapítvány a működési költség előirányzatának átmenetileg szabad pénzeszközeit – ha a futamidő ezt lehetővé teszi – kizárólag állam által garantált megtakarítási formákban kamatoztathatja.
- 4.9. A 4.7. pont szerinti átutalási intézkedések meghozatala a Kuratórium feladata.
5. *A közalapítvány kezelő szerve*
- 5.1. A közalapítvány kezelő szerve a Kuratórium.
- 5.2. A Kuratórium az Országgyűlés által választott tagokból, illetve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatelegrafája által delegált elnökből és a szintén általa delegált egy további tagból áll.
- 5.3. A Kuratórium tagjainak, illetve elnökének névsorát az Alapító Okirat 1. számú melléklete tartalmazza.
6. *A Kuratórium feladat- és jogköre*
- A Kuratórium feladat- és jogkörét képezi:
- A közalapítvány éves gazdálkodási tervének elfogadása és mérlegének megállapítása;
 - A Kuratórium a közalapítvány kezelőjének jogkörében gazdálkodik a közalapítvány vagyonával;
 - A közalapítvány szervezeti és működési szabályzatának megállapítása és módosítása;
 - A közalapítvány éves gazdálkodási tervének elfogadása és mérlegének megállapítása;
 - A Magyar Televízió, a Duna Televízió és a Magyar Rádió zártkörűen működő nonprofit közszolgálati műsorszolgáltató részvénytársaságok, valamint a Magyar Távirati Iroda zártkörűen működő nonprofit részvénytársaság vonatkozásában a gazdasági társaságokról szóló törvény alapján – a jogszabályokban meghatározott eltérésekkel – a közgyűlés jogainak gyakorlása;
 - A közszolgálati médiaszolgáltatók Alapító Okiratának megállapítása, módosítása, annak a Magyar Közlönyben történő közzététele;
 - A közszolgálati médiaszolgáltatók vezérigazgatóinak kinevezése, díjazásának megállapítása;
 - A közszolgálati médiaszolgáltatók vezérigazgatói felett a munkáltatói jogkör gyakorlása, a vezérigazgatók munkaviszonyának megszüntetése;
 - A közszolgálati médiaszolgáltatók függetlenségének védelme;
 - A Közszolgálati Kódex Közszolgálati Testület általi módosításának jóváhagyása;
 - Az archiválás rendjéről szóló szabályzat jóváhagyása;
 - A közszolgálati médiaszolgáltatók alaptőkéjének felemelése, leszállítása;
 - A közszolgálati médiaszolgáltatók éves gazdálkodási és pénzügyi terve elveinek és fő összegeinek a jóváhagyása;
 - Az évi adásidő jóváhagyása, módosításának engedélyezése;
 - Az új, magyarországi gyártású műsorszolgáltatásban felhasználásra kerülő mozgóképes alkotásokra fordítandó pénzeszegek meghatározása, a külső gyártás arányaira is kiterjedően;

- 6.16. A közszolgálati médiaszolgáltatók mérleg- és eredménykimutatásának jóváhagyása;
- 6.17. A közszolgálati médiaszolgáltatók közös felügyelő bizottsága tagjainak megválasztása, visszahívása;
- 6.18. A közszolgálati médiaszolgáltatók könyvvizsgálójának megbízása és megbízatásának felmondása;
- 6.19. A Kuratórium feladat- és jogköre a részvénytársaság gazdálkodásának ellenőrzése során:
- 500 millió forintnál magasabb értékű szerződésekhez előzetes tárgyalási felhatalmazás megadása,
 - hitelfelvétel, illetve 300 millió forintnál nagyobb értékű szerződések megkötésének előzetes jóváhagyása,
 - ingatlanelidegenítés, illetve százmillió forint feletti vagyoni értékű jog elidegenítésének engedélyezése.

7. *A Kuratórium működése*

- 7.1. A Kuratórium a feladatai ellátásához szükséges gyakorisággal, de legalább kéthetente ülésezik. Az ülést a Kuratórium elnöke hívja össze. Közgyűlési ügyeket érintő napirendi pontokhoz a közszolgálati műsorszolgáltató, illetve az MTI Zrt. vezérigazgatóját meg kell hívni. A Kuratórium elnöke köteles a Kuratórium rendkívüli ülését a tagok többségének a napirend megjelölésével előterjesztett kérésére nyolc napon belüli időpontra összehívni. Ennek elmulasztása esetén a kezdeményezők együttesen jogosultak a rendkívüli ülés összehívására.
- 7.2. A Kuratórium tagjainak (ideértve az elnököt is) szavazati joga egyenlő.
- 7.3. Az ülés határozatképes, ha azon a tagok több mint fele jelen van. A határozat meghozatalához a jelenlévők többségének szavazata szükséges.
- 7.4. Az ülés napirendjét a Kuratórium elnöke állítja össze, és vezeti az ülést. A napirendre bármely tag előzetesen, írásban javaslatot tehet, amelynek napirendre vételéről az ülés határoz.

8. *A Kuratórium hivatali szervezete*

A Kuratórium ügyintéző, ügykezelő és ügyviteli teendőit a Titkárság látja el, amely segíti Közszolgálati Testület működését is. A munkáltatói jogkört a Titkárság vezetője tekintetében a Kuratórium elnöke, a munkatársak felett a Titkárság vezetője gyakorolja. A Titkárság szervezetét és működését érintő további részleteket a közalapítvány szervezeti és működési szabályzatában kell rendezni.

9. *A közalapítvány képviselése*

A közalapítványt a Kuratórium elnöke önállóan képviseli. A képviselőre, az aláírás jogosultságára és a banki aláírási joggyakorlására vonatkozó részletes szabályokat a szervezeti és működési szabályzatban kell megállapítani.

10. *Egyéb rendelkezések*

- 10.1. A közalapítvány tevékenységéről évente írásban beszámol az Alapítónak. Gazdálkodásának legfontosabb adatait az Oktatási és Kulturális Közlönyben köteles nyilvánosságra hozni.
- 10.2. A Kuratórium elnökét a közigazgatási államtitkári illetmény 65%-ának, a Kuratórium tagját a közigazgatási államtitkári illetmény 40%-ának megfelelő mértékű tiszteletdíj illeti meg, továbbá költségtérítésre tarthatnak igényt. A költségtérítés mértékére vonatkozó szabályokat a közalapítvány szervezeti és működési szabályzata állapítja meg.
- 10.3. A közalapítvány szervezetét és működését érintő, az Alapító Okiratban nem szabályozott kérdésekben a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény, a nemzeti hírugynökségről szóló 1996. évi CXXVII. törvény, valamint a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény alapítványokra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.
- 10.4. A közalapítvány bírósági nyilvántartásba vett adatainak módosítására irányuló eljárásban az Alapítót az Országgyűlés főtitkára képviseli.

1. számú melléklet az Alapító Okirathoz

A Közszolgálati Közalapítvány Kuratóriumának névsora

Elnök.

Tagok.

**Az Országgyűlés 81/2010. (IX. 15.) OGY határozata
a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjait jelölő eseti bizottság felállításáról***

1. Az Országgyűlés a Házzsabály 34. § (1) bekezdése és 35. §-a, valamint a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 33. §-ának (3) bekezdése alapján az Rttv. III. Fejezetében szabályozott Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: Médiatanács) tagjainak jelölésére eseti jelölőbizottságot (a továbbiakban: jelölőbizottság) hoz létre.
2. A jelölőbizottság feladata a Médiatanács tagjainak jelölése az Rttv. 33. §-a szerinti szabályok értelemszerű alkalmazásával.
3. A jelölőbizottság tagjai az országgyűlési képviselőcsoportok egy-egy képviselője. A képviselő a szavazati joggal, a Házzsabály 35. § (3) bekezdésére figyelemmel az állandó bizottságokra vonatkozó szabályoktól eltérően, az Rttv. 33. § (4) bekezdése alapján akként rendelkezik, hogy a képviselők között a szavazati arányok a képviselőcsoportot a döntés időpontjában megillető mandátumok arányában oszlanak meg. A jelölőbizottság az ügyrendjét a jelenlévő tagok által képviselt mandátumok kétharmados többségével fogadja el. A jelölőbizottság a Médiatanács tagjainak jelölése során a döntéseit az Rttv. 33. §-ában szabályozott szavazati aránnyal hozza meg.
4. A tagokra a képviselőcsoportok vezetői tesznek ajánlást az Rttv. 33. § (3) bekezdése alapján, akként, hogy minden képviselőcsoport egy tagot ajánlhat. A jelölőbizottság elnökére a kormánypárti, alelnökére az ellenzéki képviselőcsoportok a bizottsági tagságra jelöltek köréből terjesztenek elő javaslatot. A jelölőbizottság elnökének, alelnökének és tagjainak megválasztására az Országgyűlés elnöke terjeszt elő javaslatot az Országgyűlésnek, melyről az egy döntéssel, vita nélkül határoz. A jelölőbizottság akkor is megalakul, ha valamelyik képviselőcsoport nem vesz részt az ajánlásban, illetve jelölésben, az országgyűlési arányoknak megfelelő szavazati arányok azonban ilyenkor is változatlanok maradnak. Az ekként megválasztott jelölőbizottsági tagok ebben az esetben is az őket jelölő országgyűlési képviselőcsoport létszámának megfelelő mértékű szavazattal rendelkeznek.
5. Ezen országgyűlési határozat hatálybalépését követően a képviselőcsoportok vezetői haladéktalanul javaslatot tesznek a jelölőbizottság tagjaira. A határozat hatálybalépését követő ülésnapon az Országgyűlés szavaz a jelölőbizottság tagjairól.
6. A jelölőbizottság a jelöltállítás során értelemszerűen alkalmazza a Médiatanács tagjainak jelölésére vonatkozóan az Rttv. – a médiát és a hírközlést szabályozó egyes törvények módosításáról szóló törvénnyel módosított – 33. §-a szerinti szabályokat.
7. A jelölőbizottság ügyrendjét – a létrehozásáról szóló határozat szabályainak figyelembevételével – az Rttv. 33. §-a és a Házzsabály vonatkozó rendelkezései alapján maga állapítja meg.
8. A jelölőbizottság működésének költségei az Országgyűlés költségvetéséből kerülnek biztosításra.
9. A jelölőbizottság tagjai munkájukért tiszteletdíjban nem részesülnek.
10. A jelölőbizottság megbízatása a tagok megválasztását követő alakuló üléssel kezdődik és az Rttv. szerinti jelölési eljárás eredményes befejezéséig tart.
11. E határozat a közzétételének napján lép hatályba.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Erdős Norbert s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés 82/2010. (IX. 15.) OGY határozata
az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról
szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról***

1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés
a Fogyasztóvédelmi bizottságba
Földesi Gyula (Fidesz) helyett
dr. Selmeczi Gabriellát (Fidesz),

a Honvédelmi és rendészeti bizottságba
dr. Kövér László (Fidesz) helyett
Ágh Pétert (Fidesz),

a Ifjúsági, szociális, családjogi és lakhatási bizottságba
dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) helyett
Földesi Gyulát (Fidesz),

a Nemzetbiztonsági bizottságba
dr. Kövér László (Fidesz) helyett
Csenger-Zalán Zsoltot (Fidesz)

a bizottság tagjává
megválasztja.

2. E határozat elfogadásakor lép hatályba, és a közzétételét követő napon hatályát veszti.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Erdős Norbert s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés 83/2010. (IX. 15.) OGY határozata
Molnár Oszkár országgyűlési képviselő mentelmi ügyében***

A Magyar Köztársaság Országgyűlése Molnár Oszkár országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Kazincbarcikai Városi Bíróság 16. B. 328/2010/4. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Erdős Norbert s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 84/2010. (IX. 15.) OGY határozata
Meggyes Tamás országgyűlési képviselő mentelmi ügyében****

A Magyar Köztársaság Országgyűlése Meggyes Tamás országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Veszprémi Városi Bíróság 11. B. 245/2010/3. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Erdős Norbert s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 85/2010. (IX. 15.) OGY határozata
Nyakó István országgyűlési képviselő mentelmi ügyében*****

A Magyar Köztársaság Országgyűlése Nyakó István országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 10. B. 34.522/2010/5. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Erdős Norbert s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

*** A határozatot az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés 86/2010. (IX. 15.) OGY határozata
Németh Szilárd István országgyűlési képviselő mentelmi ügyében***

A Magyar Köztársaság Országgyűlése Németh Szilárd István országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 8. B. XXI. 107/2010/7. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Erdős Norbert s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 87/2010. (IX. 15.) OGY határozata
Németh Szilárd István országgyűlési képviselő mentelmi ügyében****

A Magyar Köztársaság Országgyűlése Németh Szilárd István országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 8. B. XXI. 407/2010/7. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Erdős Norbert s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 88/2010. (IX. 15.) OGY határozata
Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében*****

A Magyar Köztársaság Országgyűlése Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pécsi Városi Bíróság 13. B. 917/2010/4. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Erdős Norbert s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

*** A határozatot az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés 89/2010. (IX. 15.) OGY határozata
Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében***

A Magyar Köztársaság Országgyűlése Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pécsi Városi Bíróság 13. B. 791/2010/4. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Erdős Norbert s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 90/2010. (IX. 15.) OGY határozata
Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében****

A Magyar Köztársaság Országgyűlése Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pécsi Városi Bíróság 13. B. 1045/2010/4. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Erdős Norbert s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

A köztársasági elnök 227/2010. (IX. 15.) KE határozata kitüntetés viselésének engedélyezéséről

A külügyminiszter előterjesztésére a Magyar Köztársaság kitüntetéseiéről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján engedélyezem Heinz Fischer, az Osztrák Köztársaság szövetségi elnöke által *dr. Horváth István* nagykövet úr részére adományozott „Nagy Arany Becsületrend a Szalagon” kitüntetés viselését.

Budapest, 2010. szeptember 1.

Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2010. szeptember 7.

Martonyi János s. k.,
külügyminiszter

KEH ügyszám: VIII-4/03242/2010.

A Kormány 1194/2010. (IX. 15.) Korm. határozata a magyar küldöttség részvételéről az ENSZ Közgyűlés 65. ülészakán

A Kormány

1. jóváhagyja – az 1. melléklet szerint – az ENSZ Közgyűlés 65. ülészakán részt vevő magyar küldöttség tevékenységének irányelveit;
2. felhatalmazza a külügyminisztert, hogy az ENSZ Közgyűlés 65. ülészakán részt vevő magyar küldöttség vezetőjének és tagjainak megbízásáról előterjesztést tegyen a Magyar Köztársaság elnökének.

Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet az 1194/2010. (IX. 15.) Korm. határozathoz

Irányelvek az ENSZ Közgyűlés 65. ülészakán részt vevő magyar küldöttség tevékenységéhez

Az ENSZ Közgyűlés 65. ülészakán a magyar küldöttség a kormányprogram kül- és biztonságpolitikai céljaival és feladataival, az Európai Unió közgyűlési prioritásaival összhangban, a magyar nemzeti érdekeket és a közös euro-atlanti értékeket egyidejűleg érvényesítve tevékenykedjen.

A küldöttség az Egyesült Nemzetek Szervezete reformjával kapcsolatban

1. használja fel az ENSZ Közgyűlésének fórumait a Kormány álláspontjának ismertetésére a nemzetközi közösség előtt álló globális kihívások megoldásával kapcsolatos magyar elképzelésekről; fejtse ki, hogy a Magyar Köztársaság a hatékony multilateralizmuson alapuló nemzetközi rend megerősítésében érdekelt, és ehhez az Európai Unió tagállamaként aktívan hozzá kíván járulni;
2. hangsúlyozza, hogy a Magyar Köztársaság az Egyesült Nemzetek Szervezetét tekinti a nemzetközi kapcsolatok azon alapvető és meghatározó keretének, amely megfelelő eszközt jelent a nemzetközi közösség kezében a globalizáció

- összetett és ellentmondásos jelenségeinek kezelésére, továbbá a hagyományos, valamint a XXI. század újszerű biztonságpolitikai, humanitárius, emberi jogi, gazdasági és környezetvédelmi kihívásainak megoldására;
3. tevékenységével – az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikájának keretei között – hatékonyan járuljon hozzá a 2005. évi szeptemberi Csúcstalálkozó, az ENSZ megújítását és reformját célzó döntéseinek végrehajtásához; aktívan működjön közre az ENSZ reformfolyamatának keretében a Csúcstalálkozót követően létrehozott új ENSZ-szervek, a Békeépítő Bizottság és – immár annak teljes jogú tagjaként – az Emberi Jogi Tanács tevékenységének megerősítésében, illetve eddigi tevékenységük Közgyűlés által előre tervezett felülvizsgálatának megfelelő végigvitelében;
 4. kísérje figyelemmel az ENSZ Biztonsági Tanácsának kibővítésére és munkamódszereinek átalakítására vonatkozó javaslatok alakulását, a 2009 februárjában megkezdődött kormányközi tárgyalások folyamatát, annak eredményeit; fejtse ki partnereink számára, hogy a Magyar Köztársaság szerint a megújuló Biztonsági Tanácsnak meg kell felelnie a XXI. század új geopolitikai és gazdasági realitásainak, és a tervezett reform során tekintettel kell lenni a hatékonyság követelményére is; Magyarország egyetért azzal, hogy a Biztonsági Tanács taglétszámának és összetételének tükröznie kell a nemzetközi politikai és gazdasági erőviszonyokban bekövetkezett változásokat, az ENSZ költségvetéséhez, valamint a katonai békefenntartó missziókhoz történő hozzájárulásokat;
 5. erősítse meg továbbá, hogy a világszervezet menedzsmentjének reformja, a Közgyűlés revitalizációja, és az ENSZ környezetvédelmi rendszerének reformja egyaránt olyan fontos kérdések, melyek tekintetében Magyarország továbbra is hozzá kíván járulni a reformfolyamat előre viteléhez; mindezek a reformok egyben hozzájárulhatnak az ENSZ költségvetésének stabilabbá és kiszámíthatóbbá tételéhez, az ENSZ rendes költségvetésének racionális keretek között tartásához, mely Magyarország számára is fontos érdek;
 6. erősítse meg, hogy Magyarország támogatja az ENSZ fejlesztési rendszere reformjának továbbvitelét; az ENSZ-rendszer belső koherenciájának javítása a fejlesztés, a humanitárius segítségnyújtás és a környezetvédelem terén a világszervezet megújításának elengedhetetlen feltételei; ezekkel a reformokkal lehetségessé válik majd, hogy az ENSZ hatékonyan lássa el fejlesztési feladatait;
 7. kísérje figyelemmel a 2005. évi Csúcstalálkozón, illetve az ennek nyomán megindult reformfolyamat keretében felvetett, és jelenleg is formálódó olyan új elgondolások alakulását és támogatottságát, mint a védelmi felelősség elve és az emberi biztonság kategóriája; a védelmi felelősség elvével kapcsolatban fejtse ki, hogy Magyarország támogatja az ENSZ főtitkár törekvését a védelmi felelősség elvének gyakorlati megvalósítására, és – bár az elv mindhárom pillérének egyforma jelentőséget tulajdonít – a megelőzést kiemelten fontosnak tartja, és úgy látja, hogy a megelőzés a népiirtás elleni fellépés intézményesítése útján mozdítható elő.
A küldöttség a béke és biztonság témakörében
 8. a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni EU Stratégiával összhangban aktívan vegyen részt az Egyesült Nemzetek Szervezetének a leszerelési és non-proliférációs rendszerek erősítését célzó tevékenységében, különös tekintettel a Leszerelési Értekezlet (CD) munkájának támogatása céljából összehívott magas szintű találkozóra és az Átfogó Atomcsend Szerződés (CTBT) hatálybalépését szorgalmazó országok magas szintű ülésére;
 9. a terrorizmus elleni harc keretében járuljon hozzá a terrorizmus elleni normatív szabályozás megerősítéséhez, így különösen az ENSZ terrorizmus ellenes globális stratégiája alkalmazásának előmozdításához, valamint a nemzetközi terrorizmus tárgyában létrehozandó átfogó egyezmény tárgyalásának mielőbbi lezárásához;
 10. helyezze érvelése középpontjába a nemzetközi válságok megelőzését szolgáló preventív diplomácia és a mediáció alkalmazásának szükségességét, illetve a válságrendezés terén a gyors, időben történő nemzetközi reagálást és jelenlétet szorgalmazó magyar diplomáciai törekvéseket, és ezzel összefüggésben támogassa a főtitkárnak az ENSZ Titkárság illetékes részlegei megerősítésére irányuló elképzeléseit;
 11. uniós partnereinkkel együttműködve szorgalmazza a konfliktus utáni válságkezelés és fejlesztés összefüggéseinek további vizsgálatát, a Békeépítési Bizottság ez irányú tevékenységének megerősítését és eddigi tevékenysége Közgyűlés által előre tervezett felülvizsgálatának megfelelő végigvitelét, a biztonsági szektor reformját, valamint az Európai Unió és az ENSZ konfliktus utáni tevékenységének összehangolását;
 12. vegyen részt az Európai Unión belül az ENSZ békefenntartó tevékenysége felülvizsgálatával, annak hatékonyabbá tételével kapcsolatban megindult közös gondolkodásban, ideértve az ENSZ Titkárság békefenntartással foglalkozó részlegei megerősítését, a békefenntartó missziók összetett mandátumának korszerűbb kialakítását, a civil lakosság védelmét, illetve a békefenntartók robusztusabb fellépését célzó kezdeményezések támogatását, valamint a missziók pénzügyi, logisztikai és személyi feltételeinek tervezésével kapcsolatos kérdéseket is;
 13. működjön szorosan együtt EU partnereinkkel és a NATO többi tagállamával; nemzeti érdekeink középpontban tartásával támogassa a két szervezet közös törekvéseinek megvalósítását;

14. az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikai egyeztető mechanizmusában való részvétele során – nemzeti érdekeinkkel összhangban – járuljon hozzá a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése nyomán megváltozó közös európai külpolitika kohéziójának további erősödéséhez, az EU ENSZ-szervekben való megfelelő képviselőtétel kialakításához, valamint a közös kül- és biztonságpolitikai törekvések hatékony képviselőtételéhez és érvényesítéséhez, illetve a NATO és az Európai Unió közötti stratégiai partnerség fejlesztéséhez;
15. folytassa aktív szerepvállalását a globális kihívások – nemzetközi terrorizmus, határokon átnyúló szervezett bűnözés, illegális kábítószer-kereskedelem, a korrupció, a pénzmosás, az emberkereskedelem elleni fellépés ügyében jelenleg kidolgozás alatt álló nemzetközi normák elfogadásában, és a már elfogadott nemzetközi egyezmények végrehajtásának elősegítésében.
A jogállamiság területén
16. támogassa az ICTY és az ICTR tevékenységének sikeres befejezését;
17. uniós partnereivel együtt támogassa a jogállamiság nemzeti és nemzetközi szinten történő megvalósítására irányuló törekvéseket, és ennek keretében a Titkárság Jogállamiság Önálló Osztálya működését.
A küldöttség az emberi jogok területén
18. európai és transzatlanti partnereinkkel szorosan együttműködve segítse elő az egyetemes értékeket jelentő emberi jogok és alapvető szabadságjogok – ideértve a nemzeti kisebbségek jogait – nemzetközi védelmének erősítését; ennek keretében támogassa az ENSZ emberi jogi mechanizmusai megerősítését, és az emberi jogok integrálását az ENSZ-rendszer valamennyi elemének tevékenységébe;
19. támogassa az Emberi Jogi Tanács működésének hiteles képet adó áttekintését, valamint ennek tanulságait is figyelembe véve a Tanács megerősítésére irányuló erőfeszítéseket, így a különleges mechanizmusok, ideértve az ország-specifikus és tematikus mandátumok megerősítését is;
20. EU-s partnereinkkel együtt kezdeményezze a nemzetközi közösség hatékony és időben történő fellépését az emberi jogok megsértőivel szemben; ezzel összefüggésben mutasson rá a korai előrejelzés, a megelőző védelem és a helyszíni nemzetközi ellenőrzés különleges fontosságára;
21. hangsúlyozza a humanitárius jog maradéktalan tiszteletben tartását a humanitárius segítségnyújtás terén, beleértve a segítségnyújtást végző nemzetközi és nem kormányzati szervezetek és munkatársak helyszínre jutását, tevékenységük zavartalan biztosítását és a humanitárius tér biztonságának garantálását.
A fenntartható fejlődés kérdéskörében
22. az Európai Unió tagországaival együtt, figyelembe véve a 2009-es koppenhágai klímacsúcs kimenetelét is, támogassa egy, a 2012 utáni időszakra szóló kötelező erejű globális klímavédelmi megállapodás létrejöttét; hangsúlyozza a klímaváltozás és a fejlesztés, valamint a béke és biztonság kérdéseinek szoros összefüggését, és azt, hogy a klímaváltozást nem lehet kizárólag környezeti kérdésként kezelni;
23. kapcsolódjon be azon párbeszédbe, mely olyan új, széles körű nemzetközi figyelemre számot tartó kérdések tekintetében bontakozott ki, mint például a biodiverzitás megóvása, az élelmezésbiztonság, az élelmiszerárak emelkedése, az energiabiztonság és az üzemanyagárak emelkedése, valamint ezek összefüggései a fejlesztéssel és a szegénységcsökkentéssel.
A fejlesztés, szegénységcsökkentés és humanitárius segítségnyújtás témakörében
24. támogassa a Millenniumi Fejlesztési Célok határidőig történő megvalósításának előmozdítását, különös tekintettel a teljesítésben leginkább elmaradott országokra;
25. aktívan vegyen részt a Közgyűlés margóján a Millenniumi Fejlesztési Célok megvalósításának jelenlegi állását áttekintő csúcscsintű konferencián, amelyen a Külügyek Tanácsának 2010. júniusi tanácsi következtetéseiben elfogadott európai közös álláspontot is figyelembe véve segítse elő a támogatás és a forrásfelhasználás hatékonyságának és kiszámíthatóságának növelését; mozdítsa elő a nemzetközi támogatásokkal kapcsolatos elszámoltathatóság javítását, a fejlődő országok erősebb elkötelezettségét (ownership) a célok megvalósítására, valamint a magánszektor, civil társadalom és a feltörekvő gazdaságok fokozott bevonását a folyamatba;
26. használja fel az ENSZ Közgyűlés fórumait és a kapcsolódó rendezvényeket Magyarország nemzetközi fejlesztési politikájának bemutatására, különös tekintettel annak fő irányaira, komparatív előnyeire, illetve az eddig elért eredményekre;
27. aktívan vegyen részt az ENSZ fórumain a gazdasági és pénzügyi válság szegénységcsökkentésre és fejlesztésre gyakorolt hatásainak feltárásában, az esetleges negatív hatások kezelésére és kiküszöbölésére irányuló megoldási javaslatok kidolgozásában;
28. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi fejlesztési együttműködés meglévő intézményeit és mechanizmusait megfelelően tartjuk az új kihívások kezeléséhez, azonban érdekelték vagyunk hatékonyságuk és koordinált működésük további

javításában, illetve esetleges reformjukban; Magyarország a válság egyik kiváltó okát a globális pénzpiac és a szabályozó rendszerek gyengeségeiben látja, meggyőződése, hogy javításuk nagymértékben hozzájárulhat hasonló válságok elkerüléséhez; ebben nagy jelentőséget tulajdonítunk az ENSZ és szakosított szervei koordináló tevékenységének;

29. az EU és tagországainak az európai humanitárius konszenzus végrehajtásával összhangban hangsúlyozza a humanitárius válaszadási képességek és kapacitások, továbbá a globális és helyi koordináció hatékonyságának növelését, különösen a megnövekedett számú és hatású katasztrófa helyzetek esetében; emelje ki, hogy a megelőzés, a korai előrejelzés és a katasztrófa kockázat-csökkentés egyaránt kiemelt jelentőségű a humanitárius és fejlesztési területeken, lévén ezek a kapacitások a jó humanitárius donor eszköztárának felhasználásával közvetlenül hozzájárulnak a helyi válságok kezeléséhez és a szegénységcsökkentéshez.

A Magyar Köztársaság jelöléseivel kapcsolatban

30. használja fel az ENSZ Közgyűlés fórumait, valamint a Közgyűlés margóján létrejövő két- és többoldalú magas szintű találkozókat Magyarország ENSZ-szervekbe benyújtott jelölései, így különösen az ENSZ Biztonsági Tanácsának nem állandó helyére a 2012–2013-as időszakra, illetve az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsába (ECOSOC) a 2011–2013-as időszakra szóló jelöléseink támogatottságának felmérésére és növelésére, valamint egyes ENSZ-szervezetek, intézmények vezetői posztjaira benyújtott magyar jelölések sikerének előmozdítására;
31. használja fel a közgyűlési fórumokat kétoldalú kapcsolataink erősítésére az ENSZ tagállamaival.

**A Kormány 1195/2010. (IX. 15.) Korm. határozata
a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság Alapító Okiratának
elfogadásáról és módosításáról szóló egyes kormányhatározatok hatályon kívül helyezéséről**

- Hatályát veszti a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság Alapító Okiratának elfogadásáról szóló 1083/2007. (X. 17.) Korm. határozat, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság alapító okiratának módosításáról szóló 1001/2008. (I. 25.) Korm. határozat, valamint a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság Alapító Okiratának módosításáról szóló 1080/2008. (XII. 13.) Korm. határozat.
- Ez a határozat a közzétételével egyidejűleg lép hatályba és a hatálybalépését követő napon a hatályát veszti.

Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

**A Kormány 1196/2010. (IX. 15.) Korm. határozata
a 2010. évi központi költségvetés általános tartalékának előirányzatából történő felhasználásról**

- A Kormány az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 38. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében 250,0 millió forint melléklet szerinti átcsoportosítását rendeli el a 2010. évi központi költségvetés általános tartaléka terhére.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

- Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

**A miniszterelnök 86/2010. (IX. 15.) ME határozata
az egyes kétoldalú gazdasági együttműködési kormányközi bizottságok, valamint a tartományi
szintű vegyesbizottságok magyar tagozati elnökeinek felmentéséről és kinevezéséről**

A kormányközi vegyes bizottságok tagjainak és tisztségviselőinek kijelöléséről szóló 2118/2008. (VIII. 27.) Korm. határozat 3. pont a) alpontja szerinti jogkörömben eljárva a nemzetgazdasági miniszter és a külügyminiszter együttes előterjesztése alapján

1.

Varga Istvánt

- a Magyar–Koreai Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Román Gazdasági Együttműködési Kormányközi Bizottság,

dr. Oszkó Pétert

- a Magyar–Indiai Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

dr. Oláh Lajost

- a Magyar–Vietnami Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Kubai Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Tübingiai Vegyes Bizottság,

Mester Zoltánt

- a Magyar–Kínai Gazdasági Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Brazil Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Izraeli Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Azeri Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Indonéz Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Egyiptomi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Mexikói Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Török Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Észak-Rajna-Vesztfáliai Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Hesseni Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Bosznia-Hercegovinai Gazdasági Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Szlovák Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Montenegrói Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

Gógös Zoltánt

- a Magyar–Tunéziai Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

dr. Veres Jánost

- a Magyar–Belorusz Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Kazah Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Mongol Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

Gráf Józsefet

- a Magyar–Ukrán Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

Burány Sándort

- a Magyar–Baden-Württembergi Gazdasági Vegyes Bizottság,

dr. Szaló Pétert

- a Magyar–Szász Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

Szabó Vilmost

- a Magyar–Bajor Kormányközi Vegyes Bizottság,

dr. Faller Jenőt

- a Magyar–Szerb Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

dr. Virág Rudolfot

- a Magyar–Brandenburgi Vegyes Bizottság,

Bátorfi Editet

- a Magyar–Flamand Vegyes Bizottság,

Ladó Máriát

- a Magyar–Vallon Vegyes Bizottság

magyar tagozata elnöki tisztségéből felmentem, egyidejűleg

dr. Matolcsy Györgyöt

- a Magyar–Indiai Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Kínai Gazdasági Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Brazil Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Román Gazdasági Együttműködési Kormányközi Bizottság,

dr. Cséfalvay Zoltánt

- a Magyar–Koreai Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Baden-Württembergi Gazdasági Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Brandenburgi Vegyes Bizottság,

dr. Nagy Rózát

- a Magyar–Azeri Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Belorusz Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Kubai Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

dr. Becsey Zsoltot

- a Magyar–Vietnami Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Indonéz Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Egyiptomi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Török Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Mongol Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Szlovák Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Szerb Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Dél-Afrikai Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Marokkói Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

dr. Botos Balázst

- a Magyar–Bosznia-Hercegovinai Gazdasági Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Szász Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Hesseni Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Mexikói Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Flamand Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Albán Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,
- a Magyar–Montenegrói Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

dr. Fellegi Tamást

- a Magyar–Ukrán Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

dr. Hóvári Jánost

- a Magyar–Izraeli Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

Varga Mihályt

- a Magyar–Kazah Kormányközi Gazdasági Együttműködési Vegyes Bizottság,

Németh Zsoltot

- a Magyar–Bajor Kormányközi Vegyes Bizottság,

Próhle Gergelyt

– a Magyar–Észak-Rajna-Vesztfáliai Vegyes Bizottság,
dr. Czomba Sándort

– a Magyar–Vallon Vegyes Bizottság,
dr. Bognár Lajost

– a Magyar–Tunéziai Gazdasági Együtműködési Vegyes Bizottság,
dr. Feldman Zsoltot

– a Magyar–Tübingiai Vegyes Bizottság
magyar tagozata elnökévé kinevezem.

2. A gazdasági kérdésekkel foglalkozó vegyesbizottságok működtetésével kapcsolatos titkársági feladatokat a külgazdaságért felelős Nemzetgazdasági Minisztérium látja el a társelnök tisztét betöltő miniszter vagy államtitkár elnöki titkárságának irányításával, azzal egyetértésben és együtműködve. A Nemzetgazdasági Minisztérium e vegyesbizottságok tevékenységével kapcsolatos dokumentumokat a társelnök tisztét betöltő miniszter vagy államtitkár elnöki titkársága részére folyamatosan rendelkezésre bocsátja.
3. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.
4. E határozat hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az egyes kétoldalú gazdasági együtműködési bizottságok magyar tagozati elnökeinek felmentéséről és kinevezéséről szóló 75/2009. (IX. 17.) ME határozat, az egyes kétoldalú gazdasági együtműködési bizottságok magyar tagozati elnökeinek felmentéséről és kinevezéséről szóló 50/2009. (VII. 29.) ME határozat, a Magyar–Román Gazdasági Együtműködési Kormányközi Vegyesbizottság magyar tagozata elnökének kinevezéséről szóló 49/2009. (VII. 23.) ME határozat, a Magyar–Szlovák Kormányközi Gazdasági Vegyesbizottság Magyar Tagozata elnökének kinevezéséről szóló 10/2009. (III. 6.) ME határozat, egyes kétoldalú gazdasági együtműködési vegyesbizottságok magyar tagozati elnökeinek kinevezéséről szóló 46/2008. (X. 8.) ME határozat, a Magyar–Baden-Württembergi Kétoldalú Gazdasági Vegyes Bizottság magyar tagozata elnökének kinevezéséről szóló 34/2008. (VII. 31.) ME határozat, a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szerbia és Montenegró Minisztertanácsa közötti Belgrádban, 2005. május 26-án aláírt gazdasági együtműködési megállapodás alapján létrejött Magyar–Szerb Gazdasági Együtműködési Vegyes Bizottság magyar tagozata elnökének kinevezéséről szóló 76/2008. (XII. 17.) ME határozat, egyes kétoldalú gazdasági együtműködési bizottságok magyar tagozati elnökeinek felmentéséről és kinevezéséről szóló 19/2008. (IV. 17.) ME határozat, egyes kétoldalú gazdasági együtműködési bizottságok magyar tagozati elnökeinek felmentéséről és kinevezéséről szóló 5/2008. (I. 31.) ME határozat, a Magyar–Orosz Gazdasági Együtműködési Vegyes Bizottság magyar tagozata elnökének felmentéséről, valamint új elnökének kinevezéséről szóló 53/2007. (XII. 6.) ME határozat, a Magyar–Szász Gazdasági Együtműködési Vegyes Bizottság magyar tagozata elnökének felmentéséről és kinevezéséről szóló 85/2007. (XII. 12.) ME határozat, a Magyar–Kínai Gazdasági, Kereskedelmi és Műszaki-Tudományos Együtműködési Bizottság magyar tagozati elnökéről szóló 9/2004. (II. 5.) ME határozat, a Magyar–Orosz Kereskedelmi-Gazdasági Együtműködési Kormányközi Bizottság magyar tagozata elnökének felmentéséről és kinevezéséről szóló 1/2002. (VII. 24.) ME határozat, a Magyar–Orosz Kereskedelmi-Gazdasági Együtműködési Kormányközi Bizottság magyar tagozata elnökének felmentéséről és kinevezéséről szóló 1/2001. (II. 28.) ME határozat, valamint a tartományi szintű kapcsolatok ápolásának módjáról szóló 12/2009. (III. 17.) ME határozat.
5. A határozat 4. pontja a határozat hatálybalépését követő napon hatályát veszti. Ez a pont a határozat hatálybalépését követő második napon hatályát veszti.

Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

**A miniszterelnök 87/2010. (IX. 15.) ME határozata
a genetikai erőforrásokhoz való hozzáférésről és a hasznosításukból származó hasznok igazságos
és méltányos megosztásáról szóló jegyzőkönyv létrehozására adott felhatalmazásról**

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. § (1) bekezdése szerinti hatáskörömben eljárva, a vidékfejlesztési miniszter és a külügyminiszter előterjesztése alapján

1. egyetértek a genetikai erőforrásokhoz való hozzáférésről és a hasznosításukból származó hasznok igazságos és méltányos megosztásáról szóló jegyzőkönyv létrehozásával;
2. felhatalmazom a vidékfejlesztési minisztert, hogy – az érintett miniszterekkel egyetértésben – a tárgyalásokon részt vevő személyeket kijelölje;
3. felhatalmazom a vidékfejlesztési minisztert vagy az általa kijelölt személyt, hogy a tárgyalások eredményeként előálló szövegtervezetet a kézzel írt példánnyal lássa el;
4. felhívom a külügyminisztert, hogy a szerződés létrehozásához szükséges meghatalmazási okiratot adja ki;
5. felhívom a vidékfejlesztési minisztert és a külügyminisztert, hogy a szerződés létrehozását követően a szerződés végleges szövegének megállapítására való felhatalmazásról szóló határozat tervezetét haladéktalanul terjessze a Kormány elé.

Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Gál András Levente,
a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Bártfai-Mager Andrea ügyvezető igazgató.